

EXCURSIE VAN DE NEDERL. BOSCHBOUW-
VEREENIGING NAAR DE LANDGOEDEREN
„T STROOT" EN „HOF TE BOEKEL0" ONDER
ENSCHEDÉ EN BOEKEL0 EN NAAR DE
BEZITTING „EGHERIA" IN DE LUTTE

door

P. J. DROST.

Het is zonder twijfel een goede instelling, dat onze Vereeniging een voorjaarsbijeenkomst houdt, waaraan een excursie is verbonden. Vooral wanneer zulk een excursie door een wisselend landschap voert en men bovendien groote gastvrijheid geniet en wederzijdsche vriendschap wordt ondervonden, wordt de band van ons vereenigingsleven wel versterkt.

Met de voorjaarsvergadering en excursie in Twente heeft onze Vereeniging een bezoek gebracht aan een mooi gedeelte van ons land.

Na de samenkomst op de markt te Enschede, werd langs de nieuwe haven gereden naar het landgoed „t Stroot", waar de Heer en Mevrouw van Heek het gezelschap van omstreeks 80 personen ontvingen. Het hoogopgaande dennenbosch langs den provincialen weg had reeds de aandacht getrokken. Deze ruim 100-jarige dennen zijn zeer waarschijnlijk door den vroegeren eigenaar gezaaid. Het oude opgaande loofhout nabij het huis en rond de weide is ruim 100 jaren geleden geplant. Bij onze wandeling onder het oude geboomte deed de later aangebrachte onderplanting aangenaam aan. Aanvankelijk was veel zilverspar geplant, doch met zeer weinig succes. Nog enkele exemplaren werden aangetroffen. Verder is voor onderplanting veel beuk en fijnspar, later veel groene douglas en pleksgewijze Abies Veitschii gebruikt. De douglas vertoont hier bij tusschen- en onderplanting een krachtigen groei. Het aantreffen van de Abies Veitschii was voor vele deelnemers een verrassing. Deze uit midden Japan afkomstige houtsoort bleek zich hier goed te ontwikkelen.

De wandeling over deze bezitting biedt veel afwisseling. Hier een bouwakker, daar een weide met boomgroepen en langs de wandelpaden de rhododendrons. Jammer, dat tengevolge van de koude de lariks wat bevroren was en de eik

nog te weinig in het blad zat en de rhodo's slechts spaarzaam bloeiden.

Het Stroot heeft een oppervlakte van circa 90 ha. De grond op deze bezitting bestaat v.n.l. uit zand, plaatselijk met bankvorming.

Van „t Stroot" ging de tocht verder naar het „Hof te Boekelo". Op deze Havezathe zetelden eens de Ripperdà's en de Mahonys. Het oorspronkelijke kasteel is verdwenen. De oude grachten zijn hier en daar dichtgegroeid. De breed aangelegde Hoflaan, beplant met een dubbele rij boomen aan weerszijden (eiken en beuken) is meer dan 100 jaren oud. In het jaar 1822 kwam het bezit in handen van de familie van Heek. Door aankoop werd het later uitgebreid en het beslaat thans een oppervlakte van 120 ha. Op het bezit staan 5 boerderijen.

Op de terreinen van het Hof te Boekelo moet eertijds veel hout hebben gestaan, in tegenstelling met „t Stroot", dat als een eiland in de heidevelden lag. Verschillende houtopstanden zijn geveld en later volgde herbebossing.

In de reeds eenige malen gedunde dennenbosschen worden verschillende houtsoorten ondergeplant en wordt gestreefd naar meer variatie. Zoo vinden hier niet alleen de douglas, beuk en spar een plaatsje, doch ook de haagbeuk, tamme kastanje, krentenboompje en lijsterbes.

Een aangename onderbreking tijdens de wandeling over de oude havezathe was de aanbieding van koffie en andere ververschingen op een echte Twentsche deel van een wel is waar vernieuwde boerderij, doch met een oude entourage van taxus.

De gastvrije ontvangst in deze omgeving was voor den voorzitter dan ook een welkome gelegenheid, den Heer en Mevrouw van Heek zeer hartelijk te bedanken voor hun geleide door de bosschen, waar zij persoonlijk met zooveel animo planten en verplegen en voor de geboden gastvrijheid.

Tijdens de autotocht van Boekelo naar de Lutte werd Usselo en de bekende Usselersch gepasseerd. Schilderachtig liggen de oude erven verscholen in het geboomte, staande langs den rand van den esch. Langs den buitenrand van Enschede werd de tocht vervolgd over de Oldenzaalschestraat langs de bekende buitens „Stokhorst", „Welna" en „t Amelink" naar Oldenzaal en de Lutte. Na een gezellige koffietafel in de bekende uitspanning „het Zwaantje" in de Lutte, werd in den namiddag nog eenigen tijd — helaas wat te kort — vertoeft op de bezitting „Egheria" van den Heer ten Cate te Almelo. Op verzoek van den Heer ten Cate nam de schrijver van dit verslag hier de leiding

van de excursie en werd op enkele punten een nadere toelichting gegeven op het beknopte programma.

Na de ochtendexcursie was de wandeling door dit heuvelachtige terrein, waar velerlei houtsoorten op den vaak sterk leemhoudenden grond voorkomen, een goede aansluiting. Langs een aardig wandelpad werd op de kruising van een beek (met helder water!) gewezen op den enormen groei van elzen. Verder trok een vermoedelijk gezaaid dennenbosch de aandacht, en werd een vergelijking gemaakt met den groei van jongere dennen, welke waren geplant op sterk leemhoudenden grond. Opvallend is overal in de bosschen en beplantingen de veelsoortige natuurlijke opslag.

Op den z.g. Kiesberg werd duidelijk getoond hoe in de Lutte op korten afstand de grondgesteldheid kan wisselen. In het bosch achter de Ticheler werd nog bijzonder de aandacht gevestigd op het in groote verscheidenheid voorkomen van loof- zoowel als naaldhout op een zelfde, slechts klein terrein.

Na eenig klimmen werd de zoo bekende Belvédère bereikt en kon elkeen genieten van het fraaie uitzicht over het Twenter land.

Helaas, de zon liet zich dien dag niet zien, zonder twijfel zou door een gunstigere belichting het vergezicht mooier en afwisselender zijn geweest.

Inmiddels bleek de tijd zoover gevorderd, dat de wandeling bekort moest worden, te meer nog, omdat geen der deelnemers het zoo gastvrij en vriendelijk aangeboden kopje thee met ververschingen op huize „Egheria” wilde missen. Niet alleen kon de inwendige mensch hier worden versterkt, doch ook werd vanuit het landhuis weer eens genoten van een prachtig panorama van het land tusschen Dinkel en Berkel.

Na een hartelijk dankwoord aan Mevr. ten Cate en den Heer ten Cate Jr. werd de terugtocht aanvaard.

Ongetwijfeld zal de excursie door het „Twenter laand” en de nadere kennismaking met de „Twenter leu en leven” voor velen een blijvende herinnering zijn.